

128.

Z Velké.

Suš. 98, Bart. II. 34.

Živěji.

Za na - ší - ma hum - ny vel - ká hlu - bo - či - na, u - to - piť

sa šo - haj s čér - ný - ma o - či - ma.

1.

Za našima humny
veliká kotlina,
utopil sa šohaj,
s černyma očima.

Jak mu ju podala,
žalostně plakala,
kebych ťa, šohajku,
nebyla poznała.

Já sem ša nekúpať,
já sem koně brodiť,
snád ňa miľý Pambů,
do téj vody hodiť.

Ponajprv sa topiť,
vyšel nad vodičku;
podaj ně, má miľá,
podaj ně ručičku.

Košulenka z ľenu,
visela na brehu:
Měľ sas ty, šohajku,
nekúpat v neděľu.

Do téj vody, do téj,
do téj hubočiny,
že sem si nevšimaľ,
chudobněj děvčiny.

2.

Chudobná děvčina,
v chudobě chovaná;
ľudé povídajú
že sem čarovaná.

Čarů sem neznała,
ani můj tatíček
lež ně počaroval
švárny šohajček.

Nemá má mamička
takových dukátů,
co by ňa strójiła
do hedbávných šatů.

Čarů sem neznała,
ani má mamička,
lež ně čarovały
mé černé očička.

Nemá můj tatíček,
takových sedmiček,
co by on kupoval
barvu do mých líček.

Maľoval ňa maľér
z vysokého neba,
dať ně on barvičky
koľej bylo treba.

129.

Z Velké.

Zdlouhavě.

Stó - jí šo - haj na do - ľi - ně, mi - ľá plé - je v o - hra - di - ně.

Pod', má mi - ľen - ko, ke mně, bo - ľí ňa sr - ce ve mně.